

လှိုင်းစာပေ
မြပုလဲခင်
အမှတ်တံဆိပ်
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

‘ဘုတ်’

‘အား’

ကြွယ်စေ့ညှန်း ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားမှုနှင့်အတူ နာကျင်မှုကိုပါ ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

သံဗုဒ္ဓေဂါထာကို မျက်စိမှိတ်ကာ ရွတ်နေသောသူသည် ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ခံစားမှုများကြောင့် မျက်လုံးအစုံ ပြူးထွက်သွားပြီး အဖြစ်အပျက်များကို ခြုံငုံသုံးသပ်လိုက်မိသည်။ ။

‘အာ ဆောရီးဗျာ ဆောရီး’

လက်ထဲမှ ပွေ့ပိုက်လာသော အထုတ်များက ပြုတ်ကျပြီး ရှူးဖိနပ်ဖြင့် မိမိညာခြေဖျားကို တက်နင်မိသည်။ ။

အဖြစ်အပျက်တွေက ဒါပဲ။

ခြေထောက် နာကျင်မှုကြောင့် ထိုသူအား စေ့စေ့ မကြည့်အားဘဲ ခြေထောက်ကို ငဲ့အကြည့်

‘ခွပ်’

‘အား’

ဒီတစ်ချို့တွင် တော့ ကြွယ်စေ့ညွန်း မျက်ဝန်း မီးပွင့် သွားသည် ။ မိမိ နဖူးနှင့် အင်မတန် မာကျောသော ခေါင်းတစ်ခု တိုက်မိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

‘အာ သေပါပြီ ရှင်ဘယ်လိုလူလဲ’

ကြွယ်စေ့ညွန်း နဖူးကိုပွတ်ရင်း မီးဝန်းဝန်းတောက်သော မျက်ဝန်း အစုံဖြင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။

‘ဆောရီးဗျာ နာသွားလား ကျွန်တော့်မှာ ဆေးပါတယ် ထင်တယ် နေဦး ဘယ်ထဲမှာ ပါမလဲ အိတ်ထဲ အိတ် ... ဪ ကားထဲပါသွားပြီ ထိုင်မယ်နော်’

စကားကို အမျှင်မပြတ် ပြောရင်း ကြွယ်စေ့ညွန်းဘေး လွတ်နေသော နေရာ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

ကြွယ်စေ့ညွန်း တော်တော် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားသည် ။ နဖူး၌ အာလူးသီး မထွက်စေဖို့ နာနာပွတ်လိုက်ရင်း ခြေထောက်က အနာကို ဥပေက္ခာ ပြုလိုက်ရသည် ။

ပုဂ္ဂိုလ်က အငြိမ်မနေ၊ ထိုင်ရာမှ ထကာ

‘အိတ် အပေါ်တင်လိုက်ဦးမယ် ဖြစ်တယ်နော်’

ကြွယ်စေ့ညွန်းက စကားကို အရေးတယူ ပြောချင်စိတ် မရှိသဖြင့် ကိုယ်ကို ပြတင်းပေါက်ဘက်သို့ ပေါက်ထွက်မတတ် ကပ်ပေးလိုက်သည် ။

‘ဘုတ်’

‘အား ကျ လာပြီ ရှင်က အရမ်းပဲ’

စင်ပေါ်မှ ဂျေဒိုးနတ်များ ထည့်ထားသော ပလတ်စတစ်အိတ် ပြုတ် ကျလာသည်။ ။

သွားပြီ။ မုန့်တွေတော့ အိုးစားကွဲကုန်ပြီ ထင်သည်။ ။

သည်းခံနိုင်မှု အတိုင်းအတာ ကုန်သွားသဖြင့် အော်လိုက်မိလေသည်။ ။

‘အာဗျာ ဆောရီး တကယ်ပါ နာသွားသေးသလား’

‘မုန့်ထုပ် မို့လို့ ပဲ အခြားပစ္စည်းဆို ဒီတစ်ခါ သေရုံပဲ ရှိတော့တယ်’

‘ဘယ့်နှယ့် သေရမှာ လဲ ခင်ဗျားက ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတာ အ ဟဲ’

ရုပ်ကိုက ပြောင်ချော်ချော် ဘယ်လိုလူမျိုး နဲ့ များ လာဆုံဆည်း နေရ ပါလိမ့်။

သူပြန်ထိုင် လိုက်သည်။ ။

ကြွယ်စေ့ညွန့် မျက်စောင်း ထိုးလိုက်ပြီး မျက်နှာကို ပြတင်းပေါက် ဘက် မျက်နှာပြု ထားလိုက်သည်။ ။

‘ဒီမှာ ဒီမှာ ဆေးလူးမလား’

မပတ်သက် ချင်ပါဘူးဆိုမှ စကားလာပြော နေပြန်သည်။ ။

‘မလူးဘူး’

‘လေယဉ်မယ် ဆီမှာ ရေခဲ သွားတောင်းပေးရမလား နဖူးက အာလူး သီးထွက် သွားပြီ’

တော်တော် ရှက်ကြောမရှိသည့် လူပဲ။

သို့သော် ကြွယ်စေ့ညွန့် ရောယောင်ကာ နဖူးကို စမ်းလိုက်မိသည် ။

အနည်းငယ် ဖုသွား သယောင်ယောင် စမ်းမိလေရာ ဒေါသက ထွက်လာပြီး

‘အဲဒါ ရှင့်ကြောင့် သွားတောင်းပေး’

အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် တမင် ပြောလိုက်သည် ။

‘ဟုတ်ကဲ့ ရမယ်’

ထိုသူက ရုတ်ခြည်း ထလိုက်သည် နှင့် သူပေါင်ပေါ် တင်ထားသော ဖိုငံတဝွဲမှ ဖြုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျသွားပြန်ရာ ကြွယ်စေ့ညွန့် စိတ်ပျက်လက်ပျက် သွားကြားက လေထွက်သော အသံဖြင့် စုတ်သပ်လိုက်ပြီး တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲ လိုက်လေသည် ။

‘အဟဲ’

ဟု ဆိုပြီး ဖိုင်တွဲကို ကောက်တင်ကာ သူ ထိုင်နေရာ ၌ ထားခဲ့လေသည် ။

သိပ်မကြာလိုက်။ သူပြန်ရောက်လာသည် ။

တစ်ခါသုံး စက္ကူခွက်ထဲ၌ ရေခဲတုံး လေး/ငါး တုံးခန့် ထည့်လာသည် ။ လေယာဉ်မယ်က လေယာဉ်ထွက်မှာ ဖြစ်သည့်အတွက် ခါးပတ်ပတ်ရန် နှိုးဆော်လိုက်စဉ် ကြွယ်စေ့ညွန့်က သူလက်ထဲမှ စက္ကူခွက်ကို လှမ်းယူပြီး ရှေ့မှ အိတ်ထဲ ခနထည့်ထားပြီး ခါးပတ်ပတ်လိုက်သည် ။ ပြီးမှ လက်ကိုင်အိတ် ထဲမှ စနိုးတာဝါကို ထုတ်ယူကာ ဖောက်လိုက်ပြီး ရေခဲနှစ်တုံးထဲ နှစ်ပြီးနောက် ရေညစ်ကာ နာကျင်နေသော နဖူးနေရာ၌ ကပ်

လိုက်သည် ။

‘ခင်ဗျားဟာ ရမလား ရေခဲတုံးထည့် ကပ်ပါလားဗျ’

အရေးမပါသော စကား ပြောနေပြန်ပြီ။

မိန်းမသား တစ်ယောက်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ချယ်သထားသော အလှတရားတို့ ကို ရေခဲတုံးရေ စီးကျကာ ပျက်စီးသွားလိမ့် မည်ကိုလည်း သူသိပုံမရ။ ဘယ်လိုလူပါလိမ့်။

‘ရတယ်’

‘ပြီးရောဗျာ’

ဟု ဆိုကာ တစ်ခုခု ရှာဖွေနေသည် ။

‘ဟောဗျာ ဖိုင်တွဲရော’

ကြွယ်စေ့ညွန့် အမြင်ကပ်၍ မပြောဘဲ ထားလိုက်သည် ။

ဖိုင်တွဲက သူထိုင်ခုံနေရာ၌ ချထားခဲ့ပြီး ပြန်လာတော့ ကမန်းကတန်း ထိုင်ချလိုက်သည် ဆိုတော့ သူတင်ပါးအောက် ရောက်နေပြီ။

တော်တော် ဗြဲတစ်စဗျင်းတောင်း နိုင်တဲ့ လူပဲ။ မြွေသာဆို ကိုက်လောက်ပြီ။

‘ဪ ဒီမှာ ကိုး’

သူထိုင်နေရာမှ ထကာ ဖိုင်တွဲအယူ လေယာဉ်က ဝေဟင်သို့ အတက် လူးသွားရာ

‘အာ’

‘ဟင်’

ဒီတစ်ချို့တွင် တော့ ကြွယ်စေ့ညွန့် မျက်စိစုံမှိတ် ထားလိုက်သည်။ ။

လဲပြိုကျလာသော ဗြဟ္မစဗျင်းတောင်း၏ ခန္ဓာကိုယ် အလေးချိန်ထက် ယောက်ျားတစ်ဦး၏ အထိအတွေ့ကြောင့် ကြွယ်စေ့ညွန့် ထိတ်လန့်တကြား မျက်စိစုံမှိတ် ထားလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

‘ဆောရီးဗျာ ဆောရီး’

သူရတ်ခြည်း ဖယ်ရှားလိုက်သည် ကိုတော့ ကြွယ်စေ့ညွန့် သိလိုက်သည်။ ။

သို့သော် ယင်ဖိုတောင် အသန်းမခံချင်သော ကြွယ်စေ့ညွန့် အတွက် တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူကာ ငိုချင်စိတ်ပင် ပေါက်သွားသည်။ ။ ထိုသူဘက် မျက်နှာမရောက်စေရန် သတိထားလိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှ မြင်နေရသော တိမ်စိုင့်တိမ်တိုက် များကို ငေးကြည့်ရင်း တစ်ခါတစ်ရံ မြေပြင်သို့ အကြည့်၌ ကွန်တိုကွက်များ နှင့် တူသော မြေပြင်ရှုခင်းကို ဝေဟင်က စီးကြည့်ရင်း ထူပူပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေမှုကို ဖြေဖျောက်လိုက် ရလေသည်။ ။

ယောက်ျားဖြစ်ပြီး တည်ငြိမ်မှု မရှိသော ယောက်ျား၊ ပျာလောင်ခတ်ပြီး ဗြဟ္မစဗျင်းတောင်း နိုင်သော ဤလူနှင့် (၄၅) မိနစ်ကြာ ခရီးစဉ်ကို မနည်းကြီး သည်းခံလိုက် ရလေသည်။ ။ ထပ်မံ လှုပ်ရှားခြင်း မရှိသော ဗြဟ္မစဗျင်းတောင်း ထံသို့ ကြွယ်စေ့ညွန့် မသိမသာလေး စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ဟော့တော်’

ကိုယ်တော်ချောက နောက်မီကို လျှောချကာ အကျအန အိပ်နေလေ

သည် ။

တော်သေးတာပေါ့။ သူ့မှာ ငြိမ်သက်နေသော အချိန်ရှိသေးတာကိုး
ဟု စိတ်တွင်းအငေါ် တူးလိုက်ပြီး ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ကလေး ဖွင့်ကာ ရွတ်ဖတ်
သရဇ္ဈာန်လိုက်သည် ။

အခန်း (၂)

လေယာဉ်က ပြေးလမ်းပေါ်သို့ ဘီးနှင့်အထိ၌ ကာလနဂါး နိုးသွား
လေသည်။ ။

တော်ပါသေးရဲ့ ။

နိုးပြီဆိုတော့ လမ်းအထွက် ဖယ်ခိုင်းစရာ မလိုသဖြင့်။

သူ့အိပ်နေတာကပဲ ခပ်ကောင်းကောင်း ပင်။ သူ့အိပ်ပျော်နေချိန်၌
ရေခဲရေကြောင့် ကွက်သွားသော နဖူးက အာလူးသီးသည် အနည်းငယ်
ခပ်ယောင်ယောင်သာ ရှိတော့သဖြင့် ကရင်ပတ်ဖ် အနည်းငယ်ထပ်ဖို့ လို
က်ရသည်။ ။ လေယာဉ်ရပ်တော့မှ သူက ခါးပတ်ကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး အိတ်
စင်ပေါ်မှ သူ့အိတ်ကို ချလိုက်ပြီး

‘အမျိုးသမီး ခင်ဗျားအိတ်ကော ကူချပေးရမလား’

‘ချပေးနိုင်ရင် ကောင်းပါတယ် ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကို ထပ်မံ အထိအခိုက်
အနာတရ မရှိစေနိုင်ဘူးဆိုရင်ပေါ့လေ’

‘အဟင်း ခင်ဗျားက ရယ်စရာ ပြောတတ်သားပဲ’

ကြယ်စင်ညွန့် ရင်ထဲ

ဘုရားရေ

ဟု တ, လိုက်လေသည်။ ။ သူကများ ပြောရတယ်ရယ်လို့ ၊ သူ့ပုံစံက

ရယ်စရာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းနေလောက်အောင် ရုပ်တီးရှုပ်ပြာ မြုတ်
စဗျင်းတောင်း နိုင်ခြင်းကိစ္စက အဘယ်မျှစိတ်ပျက်စရာ၊ ရယ်စရာ ကော
င်းနေကြောင်းကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတိပြုမိဟန် မတူချေ။

‘ဒီအိတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲနော်’

‘ရပါတယ်ဗျာ သွားမယ်’

လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ။

ခုံအောက်နား၌ ချထားသော သူ၏ အတက်ချီကွေ့ကို မေ့သွားဟန်
နှင့် လှည့်ထွက်မယ်အပြု

‘လူကြီးမင်း ရှင့်အိတ် ကျန်ခဲ့ပြီ’

ချက်ချင်း ချာခနဲ လှည့်လိုက်ရာ နောက်မှ ထွက်လာသောသူနှင့် တို
က်မိသဖြင့်

‘ဆောရီးဗျာ အဟဲ ကျေးဇူးပဲ’

တစ်ဆက်တည်း တိုက်မိသူအားလည်း တောင်းပန် သူ့အားလည်း
ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး ပျာယီးပျာယာနှင့် ခရီးသည် များ အကြား
ဝင်ကာ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေသည်။ ။

ကြယ်စင်ညွန့် အေးအေးဆေးဆေး နောက်ဆုံးမှ ဆင်းခဲ့သည်။ ။

သူ့ကိုလာကြိုမဲ့သူက ရှိနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကြယ်စင်ညွန့် သိပ်ပူပန်ခြင်း
မရှိပေ။

‘မဇင်’ လေဆိပ်သို့ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်ရုံနှင့် စိန်လှဖြူ
ကို လှမ်းတွေ့လိုက် ရလေသည်။ ။

မြန်မာ အမျိုးသမီးများ ထဲတွင် ရှားပါးသော အရပ်အမြင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ။ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ သူ့အား ‘ထိုးဝါး’ ခေါ်ခြင်းကိုလည်း စိန်လှဖြူကမနာချေ။

စိန်လှဖြူက ငပလီရွာ တွဲဘက် အထက်တန်းကျောင်းတွင် အထက်တန်းပြဆရာမ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်။ ။ ငပလီရွာသည် စိန်လှဖြူ၏ မွေးရပ်ဖာတိလည်း ဖြစ်သဖြင့် အစစအရာရာ အဆင်ပြေလေသည်။ ။

စိန်လှဖြူအားကိုးနှင့် သူတစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသော ဤဒေသကို ခြေချမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

စိန်လှဖြူက သူ့ကို လှမ်းမြင် တွေ့ပုံရသည်။ ။ လက်ကိုငှေ့ယမ်းကာ မြှောက်ပြလိုက်သည်။ ။ သူကလည်း ပြန်ပြရင်း လှေကားထစ်ပေါ်မှ သတိထား ဆင်းလိုက်ရသည်။ ။

သတိမထားလို့ မရ။

ဒေါက်ဖိနပ်က နှစ်လက်မ ဒေါက်ခွာချွန်ကလေး ဖြစ်နေသည်။ ။ မြတ်စဗျင်းတောင်း ပုဂ္ဂိုလ်နင်းသွားသဖြင့် ညာဘက်ခြေထောက်လေးများက အနည်းငယ် နာကျင်နေသည်။ ။

‘ဝေ့ ယောင်းမ’

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တွေ့တော့ ပြေးပြီးဖက်ကြသည်။ ။

ကိုယ့်အစ်ကို သူ့အားပေး၊ သူ့မောင်အား ကိုယ်ယူနှင့် နှုတ်အားဖြင့်တော့ ဟုတ်နေကြသည်။ ။ တကယ်တော့ ကိုယ့်အစ်ကိုအား သူမကြိုက်သလို သူ့မောင်အားလည်း မိမိက မကြိုက်ချေ။

‘နေကောင်းလား နင့်မောင်လေး’

‘သူကောင်းတယ် သူ့မိန်းမ နေမကောင်းဘူး မီးဖွားနေလို့ နင့်ကို လာ
မကြိုနိုင်’

‘အား ဆွေးပြီ မောင်မောင့်မျက်နှာ တစ်ရွာထင်ပြီး လိုက်လာခါမှ ကြွ
ယ်စေညွှန်းတော့ ကျန်ရစ်ဘဝနဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်ရတော့မှာ
ပါလား ယောင်းမရယ် ရက်စက်ပါပေ့’

မျက်နှာငယ်ပြီး ပြောကြည့်၍ မရတော့ စပ်ဖြဖြနဲ့ ပြောလိုက်မိသည်

။

‘လာ ပစ္စည်း ရွေးရဦးမလား’

‘အေး သေတ္တာနဲ့ စာအုပ်ကတ်ထူတစ်ဘူးနဲ့ ပန်းကန်ခွက်ယောက် က
တ်ထူတစ်ဘူးတော့ ယူလာခဲ့တယ်’

‘ဟင် နင်ကငါ့အိမ်မှာ မနေဘူးလား’

‘ငါ့အလုပ်က နေထိုင်စရာ အခမဲ့ စီစဉ်ပေးမယ် ပါတာပဲဟာ ငါ့ကို
အဲဒီတန်းပို့ပေးဟာ သတင်းပို့၊ နေရာအနေအထား ကျပြီဆိုမှ ရှင့်ဆီကို
လာလည်တော့မယ်’

‘အေး ဒါလည်း ဟုတ်တာ[?]’

ပစ္စည်းများ ရွေးပြီး စိန်လှဖြူက ဂျစ်ကားနှင့် ကြွယ်စေညွှန်း အလုပ်
ဝင်မည့် ရွှေဝါချိုင့် ကမ်းခြေဘက်သို့ လိုက်ပို့ပေးလေသည် ။

မန်နေဂျာက ကြွယ်စေညွှန်းအား ကြည့်ကာ

‘မိသားစု ပါလာလား’

‘ မပါ[?]’

‘ဒါဖြင့် ဟိုတယ်မှာ ပဲ အခန်းတစ်ခန်းရရင် ဒေါက်တာ ကျေနပ်နိုင်မ

လား’

‘ဖြစ်ပါတယ် စားသောက်ရေးပါ စီစဉ်ပေးနိုင်ရင် ပိုတောင်ကောင်းသေးတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ က single တွေ အတွက် နေထိုင် စားသောက်ရေး အကုန် စီစဉ်ပေးပါတယ်’

‘သိပ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပေါ့’

‘ဒါဖြင့် ဒေါက်တာအတွက် အခန်းသော့ပါ၊ မောင်ဦးဇံ လိုက်ပို့ပါလိမ့်မယ်’

အလုပ်သမား နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ကြွယ်စေညွှန်း ရွှေဝါချိုင့်၌ အသင့် ဆောက်လုပ်နေသော ဟိုတယ်လုံးချင်းများကို ကြည့်ရင်း

‘ပင်လယ်ပြင်ဘက် မျက်နှာလှည့်တာပဲ လိုချင်တယ်နော်’

‘စိတ်ချပါ ဒေါက်တာ ဝန်ထမ်းတွေ အတွက်ထဲမှာ မန်နေဂျင်းရယ်၊ ဒေါက်တာရယ်၊ အေအီးရယ်ကတော့ ဦးစားပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ ဒေသခံဆိုတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာထက် ကောင်းတဲ့ နေရာ ရှာမတွေ့ပါဘူးဗျာ’

‘မန်နေဂျာ နာမည်က ...’

‘ကျော်ဦးပါ ဒေါက်တာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးကျော်ဦး နောက်မှ တွေ့ကြမယ်နော် ကျွန်မကိုခွင့်ပြုပါဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ ဒေါက်တာ လိုအပ်တာရှိရင် အားမနာတမ်းသာ ပြောပါခင်ဗျာ’

‘စိတ်ချ ဒီအတွက်တော့ မပူနဲ့ တော်ကြာ ဒေါက်တာက ပစိပစပ် များ
တယ် လို့ တောင် ပြောယူရလိမ့်မယ်’

ကြွယ်စေညွန့် က ပြောပြီး ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းများ နောက်သို့ လိုက်ခဲ့
လေသည်။ ။

စိန်လှဖြူက

‘နင် ယောက်ျားလေးတွေကြားမှာ နေရမှာ နော်’

‘ယောက်ျားလေးချည်းပဲ မဟုတ်ပါဘူး နာစ်တွေနဲ့ အမျိုးသမီးစာရင်း
ကိုင်တို့ အက်စ်အေအီးတို့ ဒီဇိုင်နာတို့ ကော အလုပ်သမတွေကော ရှိပါ
တယ်ဟာ နင်ဘာမှ မပူနဲ့ ’

‘ဟိုတယ်စာကို နင်နေ့တိုင်း စားနိုင်ပါ့မလား’

စိန်လှဖြူက အဘွားကြီး တစ်ယောက်လို သူ့အပေါ်စိတ်မချနိုင်သလို
တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပူပန်နေလေသည်။ ။

‘မစားနိုင်တော့လည်း နင်တို့ အိမ် လာစားမှာ ပေါ့ဟာ နင်ဆိုင်ကယ်
နဲ့ လာခေါ်ပေးလေ’

‘အင်း နင်စားချင်တာရှိ ဖုန်းသာဆက်လိုက် ငါမအားလည်း တစ်
ယောက်ယောက်ကို လာပို့ခိုင်းလိုက်မယ်’

ကြွယ်စေညွန့် က စိန်လှဖြူခါးကို လှမ်းဖက်လိုက်ရင်း

‘အလကား ပြောနေတာပါ ငါ အစားအသောက်ကို အာဟာရ အနေ
နဲ့ ပဲ မှီဝဲတာပါ လျှာအရသာ မခံတတ်ပါဘူး။ ငါ့အတွက်ဘာမှ မပူနဲ့ ။
လောကကြီးမှာ လေ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ကို ကျေနပ်စွာ လုပ်နေ
နိုင်ဘို့ပဲ အရေးကြီးတာပါ တကယ်တမ်း စဉ်းစားကြည့်ရင် လူ့ဘဝက

တိုတိုလေးပါဟာ ငါတို့ တွေလည်း ကျောင်းစာတွေနစ်ရင်းက အလုပ်ခွင်ဝင်နဲ့ အရွယ်တွေတောင် မငယ်ကြတော့ဘူးနော်’

‘အေး ဟုတ်တယ် အမေကတောင်ငါ့ကို အိမ်ထောင်ပြုခိုင်းနေ[?]’

‘နင် တွေ့ထားပြီလား’

‘နေဦး အေးအေးဆေးဆေးမှ ပြောပြမယ်’

ထိုစဉ် ကြွယ်စေ့ညွန့်အား ဟိုတယ် ဧည့်ကြိုဝန်ထမ်းက

‘ဒီအခန်းပါ ဒေါက်တာ ကျေနပ်ပါရဲ့ လား ခင်ဗျာ’

ကြွယ်စေ့ညွန့်က အိပ်ခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

နှစ်ယောက်ခန်းဖြစ်သည်။ ။

အဆင်မြင့်ဟိုတယ် ဆိုတော့လည်း ပြောစရာမရှိချေ။ မီးပူတိုက်ရန် နှင့် ရေနွေးတည်ရန် ပလပ်ပေါက်ရှိမရှိ ကြည့်လိုက်သည်။ ။ရှိနေသည်။ ။

‘အိုကေ အဆင်ပြေပါတယ် ကျေနပ်ပါတယ်လို့ ဦးကျော်ဦးကိုပြောလိုက်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာများ ခိုင်းစရာ ရှိပါသေးလဲ ခင်ဗျာ’

‘ရပါတယ် မလိုတော့ပါဘူး’

‘ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ’

ဧည့်ကြိုဝန်ထမ်း နှစ်ဦးစလုံး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ။

‘သူငယ်ချင်း အတွက် လက်ဆောင်ပါတယ် ယူသွားဦး’

‘နေစမ်းပါ ပစ္စည်းတွေ ဖြည့်နေရဦးမယ်’

ကြွယ်စေ့ညွန့်က ဂျေဒိုးနပ်ဘူးများ ထည့်ထားသော ပလတ်စတစ်

အိတ်ပါးကို လှမ်းပေးလိုက်ပြီး စိန်လှဖြူအား ကမ်းပေးလိုက်ရင်း

‘မုန့်တွေအထဲမှာ ပြောင်းဆန်ကုန်ရင်တော့ ငါ့ဘေးက မြတ်စပျင်း
တောင်းနိုင်တဲ့ ခရီးသည် ကြောင့်ပဲ မှတ်လိုက်ပါ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းလ
ည်း ကပ်ပေးပါ။ နင့်အတွက် အခြားပါလာတဲ့ လက်ဆောင်ကတော့ သေ
တ္တာဖွင့်မှ ပဲ ဖယ်ထားပြီး လာပေးတော့မယ်နော်’

‘ရပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ ငါညနေတစ်ခေါက် လာခဲ့ဦးမယ် ခုတော့
ကျောင်းချိန်နီးလို့ သွားတော့မယ်နော်’

‘အေးအေး’

စိန်လှဖြူအား အခန်းအပြင်သို့ ထွက်ပို့လိုက်သည် ။

ဝရန်တာသို့ တိုးဝှေ့လာသော ပင်လယ်၏ စွတ်စိုသော ရနံ့ကနှလုံး
သားကိုပါ စိုထိုင်းသွားစေပြီး

လှိုင်းခေါင်းဖြူတို့ က ကမ်းစပ်သို့ ဦးတိုက်ကာ အပြေးအလွှား တက်
လာပြီး ချက်ချင်းပင် ဦးညွှတ်ကာ မာန်အဟု န်တို့ လျှော့ကျ သွားလေသ
ည် ။ အုန်းပင်များကို လေတိုးဝှေ့သံ တရှိုးရှိုး တရှဲရှဲက လှုပ်ခါနာကျင်နေ
သော ရင်အစုံကို တိုးဝှေ့ကာ ပုတ်ခတ်နေပြန်သည် ။ နာကျင်နေသော နှ
လုံးသားတွင်းမြဲနေသည့် အနာက ပြန်ထလာသည် ။

ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အလှတရားတို့ က ဖမ်းစားလေလေ အလွမ်းဝေဒ
နာတို့ က ကျယ်ပြန့် လာလေလေ ဖြစ်လေသည် ။ ချစ်လျက်နှင့် ခွဲခွာပြီး
မှ လွမ်းမောခြင်းတို့ သည် ဘာကြောင့်များ စိတ်ကို အနှောင့်အယှက် ပြု
ရတာလဲ။

မိမိနှလုံးသားကို သံမဏိနှလုံးသားပါဟု ကြွေးကြော်ထားပါလျက်
တကယ်တမ်းတော့ နှလုံးသားဟာ ပျော့ပျောင်း နူးညံ့လျက်ပါလား။ ချ

က်ချင်းပင် ပင်လယ်ပြင်ကို ကျောခိုင်းကာ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ လိုက်
လေသည်။ ။

အိမ်ခန်းတွင်း တံခါးကို သော့ချလိုက်ပြီး ကျောနှင့်ကပ်မှီထားစဉ် မျ
က်ရည်များက ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာသည်။ ။

‘သန့်’ ယခုလောက်ဆိုရင် UK ကို ထွက်သွားလောက်ပြီ ထင်ပါသည်
။

ခံယူချက်မတူသူ နှစ်ဦး၏ လမ်းခွဲမှုသည် ကြေကွဲစရာ မဟုတ်ပါချေ။
ဦးနှောက် အနေအထားအရ ခံယူချက်ချင်း မတူသော်လည်း နှလုံးသား
အနေအထားအရတော့ ‘အချစ်’ ဟူသော အက္ခရာကို ကမ္မည်းတင်ပုံချင်း
ကတော့ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ။

‘သန့်’ နှင့်သူသည် ဆေးတက္ကသိုလ် ပထမနှစ်မှ နောက်ဆုံးနှစ်အထိ
အတွဲမပြတ် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ ကြသော ချစ်သူနှစ်ဦးဖြစ်သည်။ ။

ခွဲခွာစ အလူးအလိမ့် ဝေဒနာကို အလုပ်နှင့် အစားထိုးခြင်းဖြင့်
သူဖြေဖျောက်နိုင်လိမ့်မည် ထင်ခဲ့သလို ဖြေသည့်အခါမေ့ပျောက်နိုင်ခဲ့သ
ည်။ ။

ကိုယ်ရွေးချယ်ခဲ့သော လမ်းကို ကိုယ်မှ မလျှောက်လှမ်းလျှင် ဘယ်
သူကများ လျှောက်လှမ်းနိုင်မည်နည်း။ တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း သတိရ
မိပြန်သည်။ ။

ကြွယ်စေ့ညွန့် ချက်ချင်းပင် မျက်ရည်သုတ်ကာ အားတင်း လိုက်
လေသည်။ ။ အဝတ်တွေ ဘီဒိုထဲသို့ ချိတ်ဆွဲလိုက်ပြီး စာအုပ်များကို စားပွဲ
ပေါ်၌ အစီအရီ တင်လိုက်မည်။ ပြီးလျှင် ရေချိုးပြီး တစ်ရေးတမော အိပ်
လိုက်မည်။ ညနေဆည်းဆာချိန် ရောက်မှ ငပလီအလှကို ခံစားရင်း ပင်

လယ်ပြင်ထဲ စုံးစုံးမြုပ်သွားမည့် နေမင်းကို ထိုင်ကြည့်ရင်း
ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများကို အန်တုနေလိုက်မည်ဟု တွေးကာ ပါးပြင်ထ
က် ကြွင်းကျန်ရစ်သော ကြေကွဲခွင့် ခြေရာများကို ဖျက်သိမ်း လိုက်လေ
သည်။ ။
